

Prof. dr hab. Maria Biolik, prof. zw.
Nauki Humanistyczne

Recenzja osiągnięć dr Agnieszki Myszk
ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w
dyscyplinie językoznawstwa

Recenzja wykonana na zlecenie Dziekana Wydziału Filologicznego
Uniwersytetu Rzeszowskiego dr. hab. Zenona Ożoga, prof. UR z dnia 22.09. 2016 roku.

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Kandydata

Pani dr Agnieszka Myszk jest nauczycielem akademickim w Zakładzie Języka Polskiego Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Rzeszowskiego. Pracuje na stanowisku adiunkta od grudnia 2004 roku. Jest absolwentką filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracę magisterską: *Antroponimia parafii Fryszak* napisała pod kierunkiem prof. dr. hab. Haliny Kurek. Praca ta, wysoko oceniona, stała się podstawą nadania Jej w 1995 r. tytułu magistra filologii polskiej. Po ukończeniu studiów przez dwa lata Pani dr Agnieszka Myszk pracowała jako nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 2 w Sędziszowie Małopolskim. W roku 1996 podjęła pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie Polszczyzny Historycznej i Dialektologii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, a potem Uniwersytetu Rzeszowskiego. W roku 1998 Pani dr Agnieszka Myszk ukończyła studia podyplomowe na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i otrzymała tytuł zawodowy logopedy.

Dyplom doktora nauk humanistycznych Pani Agnieszka Myszk uzyskała na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Rzeszowskiego w roku 2004 na podstawie rozprawy doktorskiej: *Monografia toponimiczna powiatu strzyżowskiego*, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Greszczuk. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: prof. dr hab. Danuta Kopertowska i prof. dr hab. Kazimierz Ożóg. Rozprawa dr Agnieszki Myszk oceniona wysoko przez recenzentów ukazała się drukiem w 2006 r. pod tytułem: *Toponimia powiatu strzyżowskiego*. W pracy tej Kandydatka omówiła mechanizmy wykorzystywane do kreacji

nazw oraz modele i typy słowotwórcze produktywne i rzadko używane jako wzorce nowych onimów. Sporo miejsca poświęciła także analizie semantycznej nazw, motywacji nazewniczej oraz cechom środowiskowym, które pozwoliły na podstawie toponimów rekonstruować obraz świata społeczności wiejskiej.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Kandydatka znacznie poszerzyła swój dorobek naukowy. Przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora Pani Agnieszka Mysza opublikowała 7 oryginalnych artykułów naukowych. Po uzyskaniu stopnia doktora, jak wynika z przesłanych dokumentów, opublikowała dwie monografie autorskie, dwie współautorskie, ponad 37 oryginalnych artykułów naukowych, redagowała i współredagowała osiem naukowych monografii zbiorowych oraz pisała i redagowała internetowe informatory dla studentów filologii polskiej i słuchaczy studiów podyplomowych.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Swoje osiągnięcie naukowe wynikające z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego określiła mianem: *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym*. Osiągnięcie to tworzą dwie monografie (jedna współautorska) i 9 artykułów naukowych.

Zaliczona do osiągnięcia monografia: *Nazwy ulic Rzeszowa. Historia i współczesność* (Rzeszów 2012) została napisana wspólnie z historykiem Piotrem Wiszem. W pracy tej poddano analizie blisko 1200 nazw ulic, 8 nazw mostów i wiaduktów, 42 nazwy placów i 8 nazw rond. Książka składa się z dwóch części: teoretyczno-analizującej i słownikowej. W części pierwszej przedstawiono historię Rzeszowa, kształtowanie się polskiej urbanonimii jako systemu proprialnego i osiągnięcia w tym zakresie polskich onomastów, proces nadawania nazw ulicom i traktom komunikacyjnym Rzeszowa. Omówiono także budowę, motywacje i semantykę rzeszowskich placeonimów, zwracając uwagę na ich specyfikę i frekwencję. W części słownikowej zamieszczono nazwy ulic i innych obiektów komunikacyjnych oraz liczne mapy i plany miasta, wskazano na zasady pisowni nazw ulic, podano wykazy parafii i przypisane do nich ulice. Monografię kończy bogata bibliografia (415-421).

Druga oryginalna książka dr Agnieszki Myszy: *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta* ukazuje wpisujące się w nurt badań współczesnego kognitywizmu przemiany zachodzące w systemie proprialnym językowo-kulturowego obrazu Rzeszowa.

Badaczka zebrane onimy ukazuje w kontekście języka i jego wewnętrznej ewolucji na szerokim tle czynników pozajęzykowych: historycznych, geograficznych, socjologicznych i kulturowych. Przedmiotem analiz są nazwy urzędowe i potoczne używane współcześnie, jak i dawne nazwy historyczne zebrane od XVII w. Łącznie analizowany materiał obejmuje ponad trzy i pół tysiąca jednostek słownikowych. Jego wszechstronny opis to książka, licząca prawie 500 stron, złożona ze wstępu, zakończenia i trzech części. We wstępie omówiono powstanie miast jako instytucji społecznych, przedmiot, cel pracy, stosowane metody, charakterystykę wykorzystanych źródeł i materiałów archiwalnych oraz układ monografii.

Część pierwsza pracy o charakterze historyczno-metodologicznym zawiera informacje o nazwie i historii Rzeszowa, jego rozwoju terytorialnym i panujących w nim stosunkach etniczno-wyznaniowych oraz sytuje toponimię miejską wśród innych subdyscyplin onomastycznych. Badaczka koncentruje się na toponimii miejskiej, próbując określić jej zakres i ustalić związki z innymi kategoriami nazw funkcjonującymi w przestrzeni miasta oraz opisuje różnorodne wyznaczniki językowe i pozajęzykowe pomocne w rozgraniczaniu wyrazów pospolitych i nazw własnych w dokumentach archiwalnych.

Najobszerniejszą częścią monografii jest historyczna analiza nazewnictwa. Kandydatka opisuje nazwy obiektów komunikacyjnych, ojkonimy, anojkonimy, nazwy miejsc sztucznie wydzielonych i punktów ważnych w mieście. Część trzecia monografii ukazuje społeczno-kulturowe opozycje wydzielone w onimicznej przestrzeni Rzeszowa, takie jak: swój – obcy, centrum miasta – peryferie oraz czas a przestrzeń widoczna w opozycji: stary – nowy. W pracy tej na szczególne wyróżnienie zasługuje wszechstronna klasyfikacja zebranych onimów, konsekwentna, przemyślana i dostosowana do analizowanego materiału.

Artykuły naukowe wchodzące w skład osiągnięcia: *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym* Pani dr Agnieszka Myszka publikowała od 2003 roku. Wtedy powstał artykuł *Nazwy ulic i nazwy dróg jako znaki językowe (w świetle teorii prototypów)* (poz. I.11), którym Kandydatka zapoczątkowała swoje zainteresowania nazewnictwem miejskim. Zajęła się w nim wartością leksykalną nazw własnych. Zastosowała własną klasyfikację, wydzielając: *nazwy – symbole*, pozbawione realistycznej motywacji, utworzone na zasadzie konwencji, *nazwy – indeksy* o motywacji realistycznej, czyli miana przejrzyste semantycznie oraz *nazwy – ikony*, przeniesione na zasadzie podobieństwa z innych desygnatów.

Aż cztery artykuły tworzące osiągnięcie naukowe zostały opublikowane w 2015 roku. W pierwszym z nich drukowanym w Bratysławie: *Obraz miasta galicyjskiego w świetle urbanonimów (na przykładzie Rzeszowa)* (poz. I. 3), Kandydatka przedstawiła

dziewiętnastowieczny obraz Rzeszowa w świetle urbanonimów. Zwróciła uwagę na układ przestrzenny, zabudowę, wielokulturowość mieszkańców tworzących aglomerację miejską oraz utrwalone w nazwach dominanty kompozycyjne i użytkowe żyjących obok siebie społeczności narodowych i wyznaniowych. Do problemów związanych z wielokulturowością Rzeszowa A. Myszka nawiązuje ponownie w artykule: *Paniagą pod Luftmaszynę, a stąd już blisko na Baldachówkę... Rzeszów – miasto na styku kultur* (poz. 1.5), w którym analizuje trzy popularne nazwy z przełomu XIX i XX stulecia, które wpisały się w nazewniczy obraz miasta i są świadectwem interferencji gwary lwowskiej, języka niemieckiego i nazwiska żydowskiego.

Dwa artykuły z 2015 roku, wymienione w wykazie publikacji naukowych, znalazły bezpośrednie odniesienie w monografii autorskiej *Urbanonimia Rzeszowa. Językowo-kulturowy obraz miasta*. Omawiane w nich problemy dotyczą wyznaczników własności leksemów w dokumentach z XVIII i XIX wieku, wariantowości i trwałości jednostek onimicznych (poz. I.7) oraz wewnętrznej kategoryzacji urbanonimów (poz. I.6).

Do problemów onimizacji, transonimizacji oraz deskrypcji jednostkowych w toponimii miejskiej nawiązuje Kandydatka w artykule *Struktura wyrazu jako wyznacznik własności w toponimii (na przykładzie zapisów z osiemnastowiecznych ksiąg sądowych Rzeszowa)* (poz. I.8), w którym wykazała, że budowa słowotwórcza jednostki leksykalnej może być wskaźnikiem jej onimicznego statusu. Badaczka podkreśliła, że strukturę nazwy i jej znaczenie strukturalne należy analizować w szerokim kontekście: motywacji, frekwencji, chronologii i używanych na danym terenie systemów komunikacyjnych.

W artykule *Spoleczne i kulturowe przyczyny powstawania paralelnych urbanonimów nieoficjalnych* (poz. I.9) Pani dr A. Myszka analizuje problem wariantowości onimicznej w toponimii miejskiej, tzw. dubletów nazewniczych, które dzieli na dublety utworzone w wyniku zróżnicowania wewnątrz jednej motywacji oraz dublety powstałe w efekcie kontaminacji dwu różnych motywacji nazewniczych.

Problemy motywacji urbanonimów Kandydatka rozwija ponownie w artykule *Ewolucja motywacji współczesnych nazw ulic województwa podkarpackiego* (poz. I.4) drukowanym w Preszowie. Analizuje nazwy kierunkowe o motywacji realistycznej i konwencjonalnej, nadawane według przyjętych modeli nazewniczych. Omawia nazwy lokalizujące, plateonimy o motywacji posesywnej i charakteryzującej oraz nazwy pamiątkowe, które tworzą współcześnie grupę najbardziej produktywną w toponimii miejskiej.

W skład osiągnięcia naukowego Pani dr Angieszka Myszka zaliczyła także interesujący artykuł (poz. I.10) o mianach obiektów przestrzeni miejskiej, takich jak dawne i współczesne

kina, teatry, muzea, domy kultury itd. i nazwy budowli o nieustalonym statusie onomastycznym.

Oceniając osiągnięcie naukowe Habilitantki: *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym* należy zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. udzielić odpowiedzi na pytania dotyczące wartości naukowej tego osiągnięcia.

Pani Dr Agnieszka Myszka zajęła się analizą i opisem urbanonimów Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym. Onimy te nie były dotychczas przedmiotem tak szczegółowych analiz onomastycznych. Jej praca wpisuje się w nurt badań współczesnej onomastyki regionalnej a stosowane przez Kandydatkę metody wnoszą do opisu systemu proprialnego nowe aspekty badawcze, łącząc strukturalizm z językoznawstwem kulturowym i funkcjonalnym. Literatura polska dotycząca urbanonimii jest bogata, ale nie było dotychczas tak wszechstronnego opisu nazw własnych jednego miasta w ujęciu historycznym i kulturowym. Zebrany materiał, będący podstawą osiągnięcia naukowego, ma charakter oryginalny, został zgromadzony w wyniku ekskserpcji zasobów archiwalnych, dokumentów historycznych, map i planów miast.

Kandydatka do stopnia doktora habilitowanego w swoim osiągnięciu naukowym nawiązuje do najlepszych tradycji polskiej onomastyki i własnych wcześniejszych opracowań naukowych. Przedstawione analizy są rzetelne i wielopłaszczyznowe. Cele i hipotezy badawcze formułowane poprawnie, wnioski podbudowane reprezentatywną i wyczerpującą literaturą przedmiotu. Wyniki badań zostały przedstawione w sposób przekonujący, a nakreślone problemy badawcze były interpretowane w sposób wyczerpujący i oryginalny. Publikacje wchodzące w skład osiągnięcia naukowego są rzeczowe i poprawne merytorycznie.

Autorka, jako badaczka onomastyki, posiada w pełni opanowany warsztat badawczy. W swoich pracach wykazuje się dobrą znajomością literatury, jest rzetelna i dociekliwa. Rzeczowo relacjonuje i przytacza poglądy innych badaczy oraz wykorzystuje je na potrzeby własnej analizy i interpretacji opisywanego materiału.

Osiągnięcie naukowe: *Urbanonimia Rzeszowa w ujęciu językowym i kulturowym* spełnia wymogi art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003. Kandydatka udowodniła w nim swoją dojrzałość naukową oraz umiejętność analizy materiału onimicznego w kontekście kulturowym, semantycznym i strukturalno-gramatycznym. Jej praca może być podstawą i inspiracją do dalszych studiów porównawczych, onomastycznych, socjolingwistycznych i językowo-kulturowych.

3. Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego

Prace Pani dr Agnieszki Myszkki niezwiązane z przedstawionym powyżej osiągnięciem naukowym koncentrują się wokół zagadnień badawczych dotyczących:

- a) onomastyki (1 monografia, 18 artykułów)
- b) historii języka polskiego (1 monografia, 5 artykułów, 1 poster) ,
- c) ortofonii (7 artykułów),
- d) dydaktyki języka polskiego jako obcego (4 artykuły).

Pierwsze prace z zakresu onomastyki dotyczyły antroponimii i bazowały na materiale zebranym do pracy magisterskiej. Były to artykuły szczegółowo opisujące strukturę nazwisk mieszkańców parafii Frysztak (poz. II.7), historycznych form zależnościowych (poz.II.5) i ewolucji zasobu imienniczego (poz.II.6). Pozostałe publikacje były poświęcone antroponimii nieoficjalnej. Obejmowały metaforykę, analizę formalną i semantyczną przezwisk uczniowskich (poz. II.3, poz. II.4, poz.II.2) oraz dotyczyły neologizmów tworzonych w mediach od nazwisk znanych polityków (poz. II.1).

Swoje zainteresowania naukowe toponimią Pani dr Agnieszka Myszka najpełniej wyraziła w monografii autorskiej *Toponimia powiatu stryżowskiego*, powstałej na bazie rozprawy doktorskiej. Materiały zebrane do tej pracy poddała szczegółowym analizom w cyklu artykułów. W tekście (poz. II.9) Kandydatka opisała stereotyp rzeki w językowym obrazie świata w świetle hydronimów zebranych w powiecie stryżowskim. Podstawą materiałową artykułu były ankiety, mające ukazać cechy rzeki postrzegane przez współczesnego Polaka i współczesne słowniki, ludowy stereotyp rzeki oraz obraz hydronimów wyłaniający się z analizy zebranych nazw wodnych. Mikrotoponimy zebrane w powiecie stryżowskim były także podstawą artykułu: *Miejsce nazw przyimkowych w toponimii* (poz. II.15), w którym Kandydatka analizowała semantykę nazw mających formę wyrażeń przyimkowych, ich kształt formalny oraz opisała produktywność poszczególnych modeli w nazewnictwie Podkarpacia. Mikrotoponimy zebrane podczas eksploracji terenowej w powiecie stryżowskim wykorzystwała także w publikacji: *Obraz lasu w nazwach niewielkich obiektów geograficznych* (poz. II.16) i artykule naukowym: *Stereotyp góry i lasu a językowy obraz oronimów i nazw leśnych w powiecie stryżowskim* (poz. II.13).

Oprócz artykułów naukowych tematycznie i metodologicznie związanych z monografią opisującą toponimy powiatu stryżowskiego w dorobku naukowym Kandydatki znajdują się inne oryginalne prace badawcze dotyczące mikrotoponimii, jak chociażby artykuł: *Wariantywność onimów a sytuacja komunikacyjna* (poz. II.10), w którym Pani dr Agnieszka

Myszka zwróciła uwagę na przejawiającą się na poziomie indywidualnego kontaktu językowego niestabilność jednostek onimicznych małych obiektów terenowych. Omówiła często używane we wspólnotach wiejskich warianty fonetyczne, morfologiczne i syntaktyczne onimów, zmiany ilościowe związane z elipsą członów oraz funkcjonujące w środowiskach wiejskich nazwy oficjalne, skonwencjonalizowane i pozbawione lokalnych cech gwarowych.

Na uwagę zasługują także inne oryginalne artykuły naukowe Pani dr Agnieszki Myszk. Badaczka opisuje w nich nazwy małych obiektów terenowych, które tworzą obraz współczesnej wsi i nazwy używane przez ludzi starszych (poz. II. 12), bada znaczenie i strukturę mikrotoponimów leśnych (poz. II.17), ustala status onimiczny członów klasyfikujących typu: *Rzeka*, *Góra* występujących w nazwach terenowych (poz. II. 14.).

Dopełnieniem opisu toponimów powiatu strzyżowskiego jest artykuł *Nazwy miejscowe gminy Niebylec* (poz. II.11), w którym Kandydatka wskazała zasady ustalania etymologii nazw miejscowości oraz ukazała zawarty w nich sposób postrzegania otaczającej człowieka rzeczywistości.

Mniej uwagi Pani dr Agnieszka Myszka poświęciła innym podsystemom onimicznym. Z zakresu onomastyki literackiej opracowała nazwy własne w *Sofijówce* Stanisława Trembeckiego (poz. II. 18), opisała pochodzenie onimów oraz ich funkcje w poemacie Trembeckiego. Opublikowała też artykuł z zakresu onomastyki uzualnej, w którym omówiła funkcjonujące w środowiskach studenckich nazwy osób motywowane nazwami używek (poz. II.19). Słusznie zauważyła, że analizowane onimy wykorzystują różne środki ekspresji językowej, ale ich struktury nie są skomplikowane, chociaż zawierają wiele różnorodnych formantów.

Podejmowane w onomastyce tradycyjne analizy toponimów dotyczyły najczęściej ich klasyfikacji według kryteriów uwzględniających semantykę, motywację i strukturę. Pani dr Agnieszka Myszka wychodzi poza ten schemat analizując nazwy używane w wiejskich mikrowspólnotach komunikacyjnych z perspektywy funkcjonalnej i kulturowej.

W dorobku naukowo-badawczym Kandydatki do stopnia naukowego doktora habilitowanego znajdują się publikacje z historii języka polskiego, będące wynikiem Jej doświadczeń w dydaktyce szkolnej i uniwersyteckiej. Jest to siedem publikacji. W ich skład wchodzi podręcznik akademicki (współautor: M. Kułakowska) do nauczania fonetyki historycznej: *Na tropach przeszłości języka* (poz. III.I. 2013). Przedstawiono w nim, w sposób rzetelny i kompetentny a ponadto bardzo przystępny, najważniejsze fakty rozwoju fonetycznego polszczyzny historycznej.

Pozostałe przedstawione do oceny publikacje z zakresu historii języka dotyczą zagadnienia świadomości językowej i historycznej gimnazjalistów i studentów (współautor Ewa Oronowicz-Kida) oraz miejsca historii języka polskiego i gramatyki historycznej w dydaktyce uniwersyteckiej (poz. III.3.2014, poz. III.4.2012, poz. III.5.2010, poz. III.6.2008) (współautor: Małgorzata Kułakowska). Osiągnięcia Kandydatki z tego zakresu uzupełnia piękny poster *Na tropach przeszłości języka*, którego celem była odpowiedź na pytanie: czy gramatyka historyczna może być interesująca dla młodzieży podejmującej studia polonistyczne?

Dr Agnieszka Myszką jest wykwalifikowanym logopedą. W swojej pracy łączy praktyczne kształcenie studentów z pracą naukową. Bada wymowę dzieci i młodzieży oraz stara się diagnozować przeobrażenia ich systemu fonetycznego. Jako terapeuta mowy i logopeda swoje spostrzeżenia przedstawiła w dwóch posterach i pięciu artykułach naukowych. Omówiła w nich błędy związane z emisją głosu, tempem mówienia, złym przestankowaniem, prozodią dźwięków mowy (poz. IV.I.2015 do poz. IV.5. 2014). Skupiła się na błędach fonetycznych, wymowie głosek dentalizowanych i półpalatalnych, wskazała na niesystemowe uproszczeniach zachodzące w grupach spółgłoskowych, błędną wymowę nosówek, zastępowanie wymawianych spółgłosek zwarcie krtaniowym, analizowała zmianę barwy głosek. Sporo uwagi poświęciła także zaburzeniom komunikacji związanych z gielkotem, jego diagnozą i terapią (poz. IV.2.2015, IV.7, 2014).

Dostrzegając potrzebę ćwiczeń fonetycznych i ortofonicznych w nauczaniu języka polskiego Pani dr A. Myszką zainteresowała się nauczaniem języka polskiego jako obcego. Napisała (we współautorstwie) cztery artykuły metodyczne poświęcone nauczaniu polskiej fonetyki i wymowy głosek.

Dorobek naukowo-badawczy Kandydatki do stopnia naukowego doktora habilitowanego, wykraczający poza opisane powyżej osiągnięcia naukowe, jest bogaty, obejmuje publikacje naukowe z zakresu antroponimii, toponimii, onomastyki literackiej i uzualnej, historii języka polskiego w dydaktyce szkolnej i uniwersyteckiej, ortofonii oraz dydaktyki języka polskiego jako obcego. Są to publikacje oryginalne, rzeczowe, przejrzyste metodologicznie.

Monografie Kandydatki były drukowane w Wydawnictwie Uniwersytetu Rzeszowskiego, a artykuły naukowe w wydawanych w Rzeszowie: *Zeszytach Naukowych*, *Pracach Humanistycznych*, piśmie naukowym: *Słowo. Studia językoznawcze*. Pani dr Agnieszka Myszką publikowała swoje teksty naukowe w wydawanych w Kielcach: *Studiach Filologicznych Akademii Świętokrzyskiej*, w czasopiśmie: *Logopedia Silesiana*, *Studia*

Philologica oraz w *Onomasticach*. Jej artykuły były publikowane także w pokonferencyjnych pracach zbiorowych, wydawanych w Polsce, na Ukrainie i na Słowacji.

Pani dr Agnieszka Myszka była organizatorem i współorganizatorem ośmiu konferencji i sesji ogólnopolskich oraz trzech konferencji o zasięgu lokalnym z zakresu logopedii przeznaczonych dla polonistów i pracujących zawodowo logopedów. Kandydatka brała także udział w sześciu konferencjach międzynarodowych organizowanych w Polsce oraz w czterech międzynarodowych konferencjach zagranicznych (Ukraina, Słowacja (2), Holandia) i ośmiu konferencjach krajowych. Na każdej konferencji prezentowała swoje osiągnięcia naukowe, wygłaszała referaty oraz brała udział w dyskusjach.

Pod redakcją naukową Pani dr Agnieszki Myszkowej w roku 2014 ukazał się pierwszy tom monografii zbiorowej: *Głos. Język, Komunikacja*. Tom 2 pod redakcją naukową Agnieszki Myszkowej i Ewy Oronowicz-Kidy ukazał się w 2015 roku.

Efektom współpracy redakcyjnej i organizacyjnej Kandydatki z Małgorzatą Kułakowską są dwie monografie zbiorowe wydane pod wspólnym tytułem: *Kultura mówienia dawniej i dziś* (Rzeszów 2014)

4. Ocena działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Pani dr Agnieszka Myszka ma duże doświadczenie w działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej. Jest nauczycielem akademickim z dwudziestoletnią praktyką. Prowadziła ćwiczenia, konwersatoria i wykłady na wszystkich typach studiów, z różnych przedmiotów językoznawczych, zarówno z zakresu językoznawstwa synchronicznego, jak i diachronicznego. Była także promotorem prac dyplomowych, licencjackich i magisterskich z zakresu językoznawstwa diachronicznego, onomastyki i logopedii, jak również recenzowała prace pisane pod kierunkiem innych nauczycieli akademickich.

Pani dr Agnieszka Myszka prowadzi także zajęcia z przedmiotów logopedycznych dla studentów filologii polskiej w ramach specjalności logopedycznej.

Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego posiada duże doświadczenie organizacyjne. Była zastępcą dyrektora Instytutu Filologii Polskiej do spraw dydaktyki (2006 – 2009) oraz pełniła wiele funkcji związanych z funkcjonowaniem dydaktyki uniwersyteckiej. W roku 2009 doprowadziła do powołania przy Instytucie Filologii Polskiej podyplomowych studiów logopedycznych, przygotowała programy kształcenia, plany studiów, a także zorganizowała gabinet praktyk logopedycznych oraz bibliotekę logopedów działającą od 2012 roku przy gabinecie logopedycznym. W roku 2013 roku Kandydatka zorganizowała

podyplomowe studia neurologopedyczne, ułożyła program kształcenia spełniający wymowy KRR dla neurologopedii. W ramach kształcenia logopedycznego organizowała warsztaty dla logopedów i dziennikarzy, była współorganizatorką Tygodnia Polonistów – cyklicznego święta filologów od 2014 roku.

Kandydatka jest członkiem Rady Instytutu Filologii Polskiej i Rady Wydziału Filologicznego. Kilkakrotnie pełniła funkcje opiekuna i organizatora imprez studenckich, studenckich sesji i konferencji oraz wycieczek dydaktycznych. Brała udział w pracach komisji wydziałowych rekrutujących młodzież na studia stacjonarne i zaoczne I i II stopnia na kierunku filologia polska, pracowała w tych komisjach, jako sekretarz oraz jako egzaminator.

Współorganizowała wykłady otwarte pod hasłem: *Język i literatura polska na świecie* oraz była współorganizatorką letniego kursu języka polskiego dla Brazylijczyków.

Pani dr Agnieszka Myszka posiada także duże osiągnięcia w zakresie popularyzowania nauki. Wygłaszała wykłady otwarte w Towarzystwie Miłośników Języka Polskiego, organizowała konkursy i wykłady dla gimnazjalistów i młodzieży licealnej oraz wygłaszała wykłady dla nauczycieli i samorządowców.

Od początku swojej pracy naukowo-dydaktycznej Pani dr Agnieszka Myszka jest członkiem Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego oraz od 2003 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Językoznawczego.

Pani dr Agnieszka Myszka nie kierowała projektami badawczymi krajowymi i międzynarodowymi, nie była recenzentem projektów badawczych, nie brała udziału w pracach komitetów redakcyjnych i radach naukowych czasopism oraz nie należy do międzynarodowych towarzystw naukowych. W naukach humanistycznych przedstawione wyżej funkcje i powinności pełnią najczęściej profesorowie i doktorzy habilitowani z długoletnim stażem naukowym. Kandydatka posiada znaczące osiągnięcia dydaktyczne, ale nie była opiekunem pracy doktorskiej ani promotorem pomocniczym, ponieważ w dydaktyce uniwersyteckiej takich funkcji nie powierza się nauczycielom przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora habilitowanego.

5. Wniosek końcowy

Pani dr Agnieszka Myszka spełnia wszystkie, możliwe do spełnienia w naukach humanistycznych, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Zgodnie z Ustawą o stopniach naukowych i tytule naukowym z dnia 14 marca 2003 roku oraz Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej

się o nadanie stopnia doktora habilitowanego należy stwierdzić, że Pani dr Agnieszka Myszka legitymuje się znacznym, oryginalnym i samodzielnym dorobkiem naukowym, a w swoich publikacjach i działalności dydaktycznej wykazuje się w pełni satysfakcjonującą wiedzą z zakresu językoznawstwa.

Wnioskuje o dopuszczenie Pani dr Agnieszki Myszkii do dalszych etapów postępowania, mających na celu nadanie Jej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.

Prof. dr. hab. Maria Biolik

Olsztyn, 24 X 2016 rok